

SÄHKÖSANOMAT

4/2016

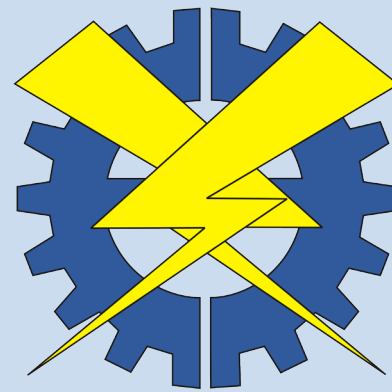
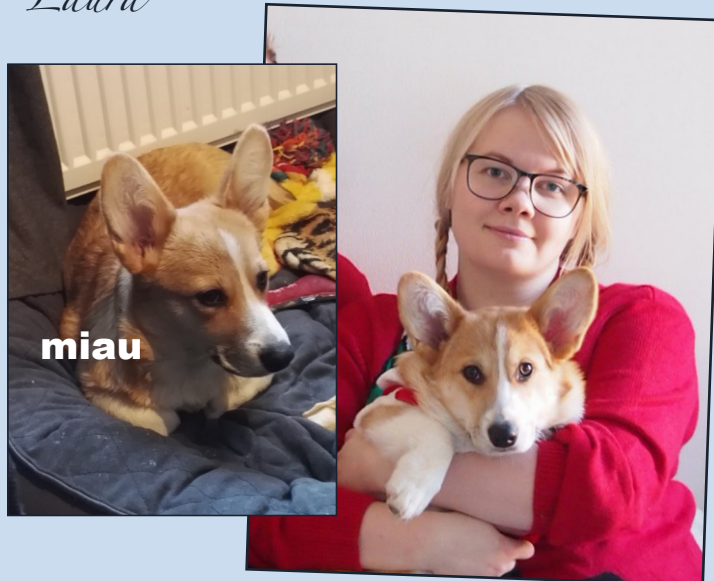

Pääkirjoitus

Juhuu!

Vuoden viimeinen lehti! Koska viimeisessä numerossa ei enää tarvitse pitää minkäänlaista tasoa yllä, voi pääkirjoituskin olla lyhyempi ja sisällöttömämpi kuin koskaan. Onhan joulumieli on ilmassa ja järven aalto jäänyt talvipakkasessa. Joulumieli tai jäätyminen on tavoittanut myös lehden toimituskunnan, sillä taas tätä kirjoittaessa taistellaan aikaa vastaan ja pohditaan, päätykö paperinen Sähkösanomien vuoden 2016 viimeinen numero Skillan jäsenien pienoisten käsien kosketeltavaksi vielä ennen joulua. Mutta se on ihan ok. Hyvää joulua ja joulumieltä kaikille! Tässä vielä pari koirakuva.

Pus,
Laura

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 | Pääkirjoitus
- 3 | TEK
- 4 | Norsunluutornista kajahtaa!
- 6 | Lajikokeilu: miekkailu
- 7 | Kirjeshakki
- 8 | Fuchsinürkä
- 10 | Henkilöesittelyssä Tuomas Messo
- 12 | Rankka-XQ
- 14 | Jäsenistön mielipide

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 TAMPERE
www.skilta.fi
www.instagram.com/skiltaofficial

Palaute ja juttutouvi

skilta-tiedotus@listmail.tut.fi

Koittakaa TEKin valmistua

Vaikka tästäkin koulusta pitää jossain vaiheessa valmistua (vaikka jotkin valiokysilöt koittavat toisin todistaa) voitte vielä opiskelun aikana nauttia kaikista TEKin jäseneduista ja kaiken lisäksi vielä ilmaiseksi (poikkeuksena jäsenetulehdet ja IAET-kassa). Jäsenetulehtina opiskelijajäsen saa Tekniikka&Talous ja Talouselämä-lehtien digiversiot ja IAET-kassan jäseneksi opiskelija voi liittyä ollessaan työsuhteessa.

Ajankohtainen TEKin tarjoama palvelu on Teekkarin työkirja, jonka olette jo toivottavasti jo itsellenne käyneet hakemassa. Työkirjan tuottaa TEK yhteistyössä yliopistojen kanssa. Lisää aiheesta voitte lukea www.teekkarintyokirja.fi

Opiskelijat ovat mukana TEKin päätöksenteossa ja TEKillä on toimijoita tekniikan opetusta tarjoavien opintojen kampuksilla kuten myös täällä meillä TTYllä. TEK tukee myös teekkarikulttuuria esimerkiksi sponsoroimalla tapahtumia (huom. ei alkoholitarjoilua #ennen) TEKin jäsenyys on totta kai meille opiskelijoille ilmainen, joten ei ole mitään syytä olla liittymättä.

Syksyisin pikkujouluterveisin,
TEK-jäbänne
Tuukka Haapakumpu
tuukka.haapakumpu@student.tut.fi

koiranpennut

ylensyöti

Latte

pikkujoulut

ULKONA

juhannus

Köykkä

kakka

tentit

TEKNIKAN
AKATEEMISET

120
vuotta

Norsunluutornista kajahtaa!

Heissulivei rakkaat lukijat!

Juha: Skillassa on jälleen tullut vallanvaihdon aika, ensi vuonna killan toimintaa luotsaa nuorekas ja vetreälantioinen Atte Lamminsalo! Perinteisesti sekä väistynä, että tuleva (*tirkk) puheenjohtaja ovat kirjoittaneet omat yksinäisen diktaattorin monologinsa, joita jäsenistölle on sitten levitetty lentolehtisinä raadin norsunluutornista kuin propagandaa Kremlistä. Itsekin viime vuonna nautin oman totalitaristisen soololinjapaperini muotoilusta, mutta nyt on ehkä aika tuoda vähän inhimillisyyttä ja asevelihenkeä ennen niin kuivan killallispoliittisen jargonin näivettämiin pj-palstoihin. Tälläkertaa me nimittäin päätimme tehdä palstan yhdessä, vieläpä freesisti dialogimuodossa!

Juha: Alkuun pari sanaa rakkaudesta: kuluva vuosi kiltamme ohjaksissa on ollut opettavainen, työntäyteinen ja antoisa. Koko jäsenistön huomioimiseen on panostettu mm. kuukausittaisten kiltailtojen ja uuden kevätex-cun myötä. Kv-opiskelijoita on varsinkin syksyllä saatu käymään tapahtumissa ja keskustan yliopistonkin porukan kanssa on touhuttu. Kii-toksia kuluneesta vuodesta erityisesti raadille ja toimaristolle, mutta myös koko jäsenistölle! Te olette killan sielu <3 On aika siirtää katse tulevaisuuteen, kerroppa vähän itsestäsi Atte!

Atte: Heippa Juha ja kaikki lukijat! Olen tosiaan Lamminsalon Atte ja olen ensi vuonna täyttämässä Juhan kenkiä Skillan puheenjohtajana. Juha viittasi vetreään lantiooni, joka liittyy

varmaan siihen, että harrastan kilpatanssia jo kymmenettä vuotta. Olen ollut killan toiminnassa fuksista asti mukana ja ensi vuonna on edessä kiltaurani suurin haaste, nimittäin puheenjohtajuus. Odotan tätä tehtävää pelonsekaisin tuntein, mutta silti ennen kaikkea innolla!

Juha: Miten luonnehtisit killan ensi vuotta?

Atte: Vaalikampanjassani tutuksi tullut ”Make Skilta Great Again”, eli tehdään Skillasta suuri jälleen, haluan korostaa Skillan näkyvyyttä vuosien varrella pudonneista sisäänottolu-vuista huolimatta (pl. tämän vuoden nousseet sisäänotot). Ensi vuonna on isoja tapahtumia luvassa Skillan 50-vuotispäivän kunniaksi, jotka varmasti nostavat Skillan näkyvyyttä entisestään. Haluan myös fuusioida KV-opiskelijamme meidän toiminnassa yhtä näkyväksi osaksi kuin kaikki muutkin opiskelijat.

Juha: Onkos sulla jotain kysyttävää vielä ennen kuin otat vastuun viitan harteillesi?

Atte: Muistatko kun vedit mua turpaan PJ-risteilyllä? Onko tämä joku Skillan puheenjohtajien perinne? Tehdäänkö siitä perinne? Kärsiikö puheenjohtajaksi hakijoiden määrät tällaisesta kulttuurista?

Juha: Sähkökilta ei vielä tue väkivallan kulttuuria missään muodossaan, mutta toki yhteentörmäyksiä on tapahtunut hyttien pi-

meudessa... Pj-perinteet ovat hellän intiimejä, tarvittaessa myös rohkean rajuja. Ensi vuonna killassa puhaltavat uudet tuulet ja olette vapaita käyttämään haluamianne keinoja rekryprosessissa. Toivotankin sinulle Atte tsemppiä ensi vuoteen, luotsatkaa kiltaa kohti suuruuden sata-mia ja liitäkää kehityksen laineilla uuteen uljaaseen aikakauteen!

Atte: Kiitos Juha vielä menneestä vuodesta! Täytettävät saappaat ovat sopivan isot, mutta onneksi voin aina täyttää puuttuvan tilan villasukilla. Jäsenistölle (ja miksei muillekin) haluaisin vielä muistuttaa, että tammikuussa pärähtää toimarihaut! Jos haluatte lähteä tekemään ensi vuodesta eppistä kanssamme, niin muista lukea sähköpostinne, koska sinne tulee kaikki tarvittava tieto! Jos löytyy kehitysehdotusta niin rohkeasti palautetta meikäläistä kohti, tai ihan Skillan huikealla sähköisellä palauteboksilla!

Rakkauden joulua toivottaen, johtoporsaanne Juha & Atte (Tähän voi laittaa jotain hauskempaakin)

Power and productivity
for a better world™

Lajikokeilu: miekkailu

Teksti: Jari-Kari Rauhala

Skillan suositut liikuntakokeilut saivat marraskuun alkaessa jatkoa, kun tusinan verran opiskelijoita suuntasi Nääshallille miekkailemaan. Yhtäkään lajia ennen kokeillutta ei joukosta löytynyt, mutta Skillan fuksikapteeni Joel Hakulinen on kiltalaisien keskuudessa tunnettu kovana miekkailijana Wii Sports Resort -pelissä, minkä takia hänelle povattiin ennakkosuosikin viittaa. Ilta oli jo pimeä, kun he hallille pääsivät. Ohjaajat kertoivat aluksi lajista ja sen varusteista, minkä jälkeen päästiinkin jo heti lajin pariin.

Miekkaillessa otellaan siis yksi vastaan yksi, ja pareja vaihdeltiin vähän väliä. Pian alkoikin löytyä tiukkoja kilpakumppaneita, joiden välillä kamppailu oli tiukkaa ja intensiivistä. Yksi näistä pareista oli ennakkosuosikki Joel ja Joonas Paananen. Miekat viuhuivat ja hiki lensi. Jopa hieman verta nähtiin, kun Joel raapaisi kätensä kaatuessaan. Hän ähki ja puhkui, mutta nousi reippaasti ylös. Seuraavassa erässä Joel kimpaantui ja syöksyi raivokkaasti päälle. Taistelun tuoksinassa hän tönäisi Joonan sääntöjen vastaisesti kumoon.

”Joel mitä vittua,” sanoi tuohtunut Joonas, nousi ylös ja tönäisi Joelia. Joel rai-vostui, heitti kypärän päästään ja kävi Joo-

naan käsiksi. Tästä alkoi pienimuotoinen mylläkkä, kun hikiset miehet kierivät matolla.

Hallin toiselta puolelta varjosta astui esiin hahmo, joka huusi: ”Nyt loppuu jumalauta!” Hän oli Skillan kokeneempaa kaartia edustava Antti Peltotalo. Joel ja Joonas katsahivat häneen, mutta jatkoivat rähinöimistä. Antti kirosi. Hän sulki silmänsä, laskeutui polvilleen ja mumisi jotakin sanoja itsekseen. Tuuli voimistui hänen ympärillään ja katon loisteputkivalot alkoivat välkähdellä hänen yllään. Hallissa kaikki hiljeni ja Joel ja Joonakin tyytyivät tuijottamaan. Aika tuntui pysähtyneen. Joel tunsu sykkeensä jomottavan verta vuotavassa huulestaan. Kello tikitti seinällä.

Antti avasi silmänsä, ponkaisi ylös ja veti miekkansa ylös kohti kattoa. Kaikki hätkähtivät, kun miekan kärki piirsi ilmaan tulivanan kuin tyhjästä.

”AAA!” Antti karjaisi. Miekan kärjestä syöksähti salama kattoon, joka pamahti rikki. Pamahtus kaikui äänekäästi hallissa ja kaikki peruuttivat hiljaa kauhistuneena tilanteesta.

Urhea fuksipoika Nuutti Nissinen huusi: ”EEEEEEEEEEEEIIIIII!”, vetäisi

miekkansa esiin ja lähti juoksemaan kohti Anttia. Antti ei hätkähtänyt, vaan silmiään räpäyttämättä sivalsi miekallaan kerran. Se riitti. Nuutti kaatui polvilleen ja hänen päänsä vieri irti vartalosta.

Juuri samalla hetkellä katon reiästä pilkisti päänsä esiin sinimustasuomui-nen lohikäärme. Se murskasi etujaloillaan kattoa mahtuakseen sisään. Pakokauhu valtasi hallin. ”ÄÄGGÄTRGRHHHHHH,” huusi Joel. ”AAAAAGGRRGHHEER-THHHHH,” huusi Joonas.

Lohikäärme syöksi ensimmäisen tuliryöpy. Tila täyttyi polttavasta kuumuudesta. Joel syöksyi maahan. Tilanne tuntui toivottomalta. Joonas ryömi hänen luokseen. Lohikäärme raastoi tietään sisään ja pääsi irti minä hetkenä hyvänsä.

”Joel,” Joonas sanoi, ”on vain yksi asia mikä meidät voi enää pelastaa.” Joel katsoi häntä silmiin. He olivat unohtaneet aiemmat erimielisyytensä. Joonan kasvot olivat nokiset ja naarmuuntuneet. Hänen

silmistään Joel näki, mitä hän tarkoitti.

”On aika,” totesi Joel. Joonas nyökäsi ja tarttui kiinni ihosta leukansa alla. Samoin teki Joel. He nostivat kasvoiltaan ihmisiä muistuttaneet naamiot ja kuoriutuivat ulos ihmismäisistä ruumiistaan.

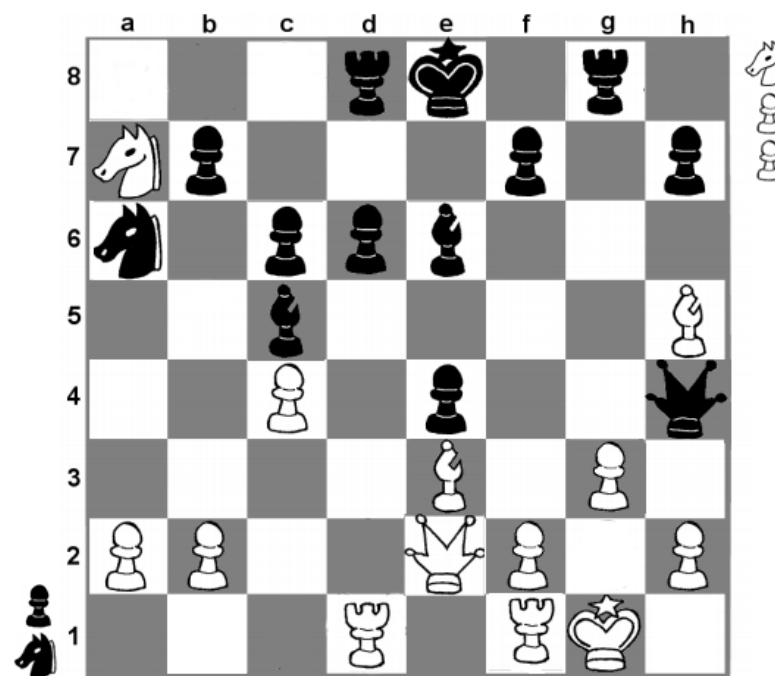
”Vihdoinkin olemme vapaita,” sanoi Joel laiskiaiskielellä. ”Vihdoin,” vastasi Joonas. He eivät suinkaan olleet tavallisia laiskiaisia, vaan taistelulaiskiaisia.

”Ei helvetti, laiskiaisia,” totesi lohikäärme. Katto oli murtunut ja syksyinen rankkasade piiskasi heitä. Märät laiskiaiset, Joonas ja Joel, ottivat miekkansa esiin ja syöksyivät kohti lohikäärmettä. Se näytti kauhistuneelta. Joel hyppäsi lohikäärmeen selkään ja alkoi repiä sitä korvista.

”Ei! Mistä tiesitte että suurin heikkouteni ovat korvani!?” huusi lohikäärme. Joel vain nauro. Joonas työnsi miekkansa läpi lohikäärmeen sydämen.

Loppu hyvin kaikki hyvin.

KIRJESHAKKI

Viime vuorollaan Oulu siirsi tornin ruudusta A8 ruutuun D8. Vastamme tähän siirtämällä hevosen ruudusta B5 ruutuun A7.

Fuchsinürka

Hallo unsere Lieblingsfuchsibälle! Herbst ist gegangen und Winter ist gekommen und dafür haben wir Bier mit zwei Händen getrunken. Aaah..... Bier. Bier ist gut. Bier ist nass. Bier ist auch schaumig. Aaah, du hast, du hast mich!

Kröhöm... heipä hei rakkaat fuksipallerot. Fuksivuotenne kevyt taantuma on alkamassa, kun joulukin jo lähenee ja siten myös tenttiviikot. Vielä on siis vähän tehtävää ennen kuin pääsette lomailemaan ja toteuttamaan itseänne possuina. Mammalla ja Papalla on varmasti ollut pikku fuksia

jo ikävä, ja piipahdus koti-kotona voi tehdä ihan hyvää ennenkuin Hervanta nielaisee pienet sielut lopullisesti. Tätä ennen kannattaa kuitenkin suorittaa viimeiset tentit kunnialla, jotta kinkku maistuisi lomalla hyvällä omatunnolla.

Loman jälkeen on luvassa kaikkea siistiä kuten Skillan Fuksiköykkä, Skillan Köykkäkarsinta, Fuksineuvoston Fuksiköykkä, MM-Köykkä, Köykkäliiga ja ei-Köykkää. Ei-Köykkään kuuluvia tapahtumia ovat muun muassa Skillan 49v- vuosijuhlat. Tämä onkin monelle teistä ensimmäinen mahdollisuus päästä vuosijuhlille, ellette ole sitten jo käyneet jonkin muun killan tai kerhon vujuilla. Vuosijuhlat ovat hienoimpia opiskelijatapahtumia, ja kannattaa ehdottomasti lähteä mukaan! Köykästä (siis nyt selvyiden vuoksi, kyykkäpelistä, ei Juha Kyykästä) vielä sen verran, että kaikki edellä mainitut tapahtumat ovat megaeppisiä. Olisi todella siistiä nähdä kyykkäliigassa Skillan fuksijoukkue!

Tapahtumien lisäksi talvea leimaavat heti tammikuussa aukeavat toimirihaut. Vastaa siis mielessäsi seuraaviin kysymyksiin: Oletko fuksi? (kyllä) Onko kiltä kiva? (kyllä) Onko tapahtumat kivoja? (kyllä) Haetko siis Skillan toimintaan mukaan? KYLLÄ! Uusi raati starttaa toimintansa PJ-Aten johdolla, ja innokkaat fuksit ovat erittäin tervetulleita toimareiksi!

Hommiin kannattaa tutustua esimerkiksi kiltahuoneella kysymällä kahvikupin äärelä.

Lämpimin glögihuuruisin terveisin,
Jorl Hackenwald UND Albert Zedung

PS: Koittakaa saada piparia! :-)

PPS: Kiitos biletiimille loistavasta showsta!

PPPS: Kohta teillä on haalarit! Hyvä te :-)

Henkilöesittelyssä **Tuomas Messo**

Teksti: Antti Peltotalo

Vuoden viimeiseen Sähkösanomien numeroon olemme haastatelleet Tuomas Messoa, joka opettaa TTY:llä tehoelektroniikkaa, sekä tutkii aurinkosähkösuuntaajien toimintaa. Tuomas on monelle tuttu erityisesti tehoelektroniikan perusteista. Lisäksi hän vetää diplomivaiheen opiskelijoille verkko-puolen invertterikurssia, joka on maistunut hyvin ainakin allekirjoittaneelle. Vapaa-ajalla hän vaeltaa ulkoilmassa, kun löytyy pidempiä vapaita. Päivittäiset aktiviteetit koostuvat muun muassa sulkapallosta sekä kuntosalitreenistä. Selkeästi mielekkäin ajanviete Tuomakselle on olla rinkka selässä hyttysten kiusana.

Lukiossa Tuomakselle ei ollut vielä selvää mitä haluaisi tehdä tulevaisuudessa, mutta TTY:n materiaaleista löytynyt laser teki suuren vaikutuksen. Se sai pohtimaan että täällä tehdään kovia hommia tieteen saralla. Tärkeimmäksi syyksi hän mainitsee kuitenkin sen, että TTY:llä opiskeli jo tuttuja ihmisiä. Fuksius TTY:llä tuntui uudelta ja erilaiselta. Vapautta löytyi eri tavalla kuin ennen, oli mahdollisuuksia tavata paljon uusia ihmisiä, eikä tylsää ehtinyt olla. Pippaloi- ta ynnä muita löytyi aina jos vain sellaisissa halusi käydä. Vaikka Tuomas ei ollutkaan kiltta-aktiivi tuli kaikki killan järjestämät tapahtumat, kuten fuksikyykät, Herkku Wiini Festarit, sählypelit sekä excursiot Vaasan ja Helsingin suuntaan ainakin käytyä. Myöhemmin Tuomas on osallistunut esi-

merkiksi killan järjestämään sählyturnaukseen, jossa opiskelijat ja henkilökunta ovat ottaneet mittaa toisistaan.

Ura TTY:llä aukesi 2009, kun Tuomas aloitti kesätöissä laitoksella. Kesätyöt keskittyivät kirjallisuusselvitykseen uusiutuvista energianlähteistä, joka käsitteli aurinkoenergiaa tehoelektroniikan näkökul-

Mies itse.

masta. Aachenissa vietetyn vaihdon jälkeen hän aloitteli diplomityötä aurinkoinverttien mallintamisesta. Diplomityön jälkeen hän on myös ehtinyt julkaista muutaman konferenssiartikkelinkin aiheesta, jotka ovat johtaneet myös väitöskirjaan ja tekniikan tohtorin arvoon. Mielenkiintoiset tutkimusaiheet kannustivat Tuomasta opiskelemaan pidemmälle. Labratyöskentely on erityisen mielekästä hänen mielestä, sillä siellä nähdään että teoreettiset asiat toimivat myös käytännössä. Tuomas haluaa kannustaa sähkötekniikan opiskelijoita tehoelektroniikan pariin, sillä työpaikkoja alalla on. Osaajia tarvitaan, koska sähköenergian tuotanto kasvaa tulevaisuudessa ja menetelmät niiden tuottamiseen monimutkaistuvat jatkuvasti. Opettaminen sopivissa määrin tuntuu hänestä erittäin palkitsevalta, mutta aikaa tutkimukselle tulee myös löytyä.

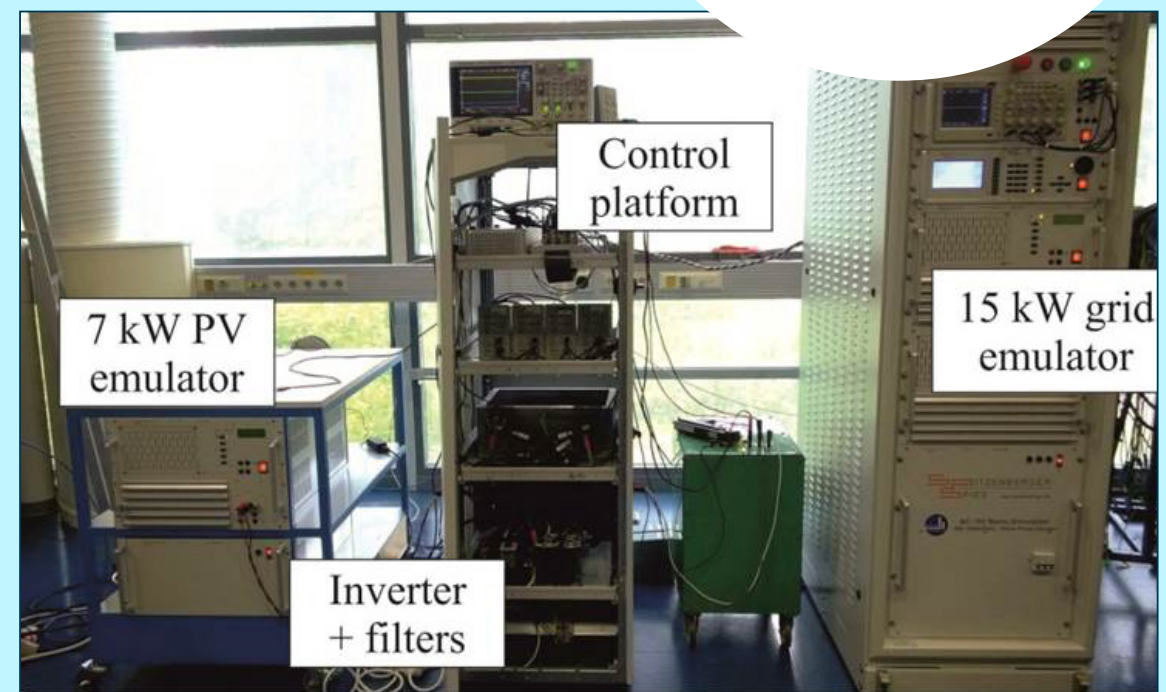
Valoa tunnelin päässä on kuulemma havaittavissa, kun kysyn olisiko vielä jotain sanottavaa opiskelijoille. Asioita ei Tuomaksen mukaan kannata ottaa liian vakavasti, mutta pitää muistaa että itsellä on vastuu oman osaamisen kehittämisestä. Nyt kun

vielä aikaa on niin se kannattaa hyödyntää. Myöhemmin ei enää välttämättä ole aikaa esimerkiksi lukea oppikirjaa kanteesta kanteen. Tietysti pitää myös muistaa että tasapaino opiskelun ja vapaa-ajan välillä tulisi löytää, ja elämässä pitää olla muutakin sisältöä kuin opiskelu. Lopuksi Tuomas kannustaa toimintaan nyt kun on olemassa hyvät puitteet tehdä asioita, rakentaa, innostua ja kiinnostua asioista, sillä itse tekeminen voisi lisätä paljonkin opiskelijoiden motivaatiota.

Info:

Tuomas Messo
Assistant professor
Tekniikan tohtori

-
2006 fuksi
2011 DI
2014 Tekniikan tohtori

Tuomaksen valtakunta: Grid-Connected Inverter

RANKKA-XQ

16.-19.2016

Teksti: Tommi Mehtonen

PÄIVÄ 1

Lähes toivottoman aikaisen aamun koitessa lauma teekkareita sekä fukseja vaelsi kohti Tietotalon parkkipaikkaa. Edessä oli jo etukäteenkin rankkuutta aiheuttanut XQ. Viikon aikaiset kouluhommat olivat tiivistyneet kahteen päivään ja luoneet kellon ympäri jatkuneita työrupeamia. Pitkälle venyneet velvollisuudet, tavaroiden paikkaus tai pinkiponki näkyivät osallistujien kasvoissa. Kaiken tuon väsymyksen takaa paistoi kuitenkin onnellisuus. Yli vuoden odotettu reissu oli viimeinkin täällä ja XQ-levykin oli huhujen mukaan speaktaakkelimainen ja kaiken odotuksen arvoinen. Tästä johtuen kukaan ei halunnut nukkua menomatkalla pois univelkaansa, vaan kaikki keskittyivät täysin siemauksin nauttimaan musiikista, laadukaista vitseistä ja jatkotarinoista. Osallistui pa yksi matkalainen musiikkiin myös tuottamalla sitä edelliseltä reissultaan ostamallaan nokkahuilulla.

Ensimmäinen pysähdyskohteemme oli Suunnon tehdas Vantaalla. Saa-vuttuamme sisälle rakennukseen ja rekisteröidyttämme kohtasimme päivän tähän mennessä kauneimman näyn. Kärryllinen termoskannuja herätti osallistujissa toivoa. Voisimme viimein herätä. Esittelyn alkusi kuulimme tarinoita Suunnon brändistä sekä hiukan yrityksen historiasta. Esittelystä jäi päällimmäisenä mieleen käsityön määrä, laatu ja se, että olimme juuri maailman pohjoisimmassa kellotehtaassa. Kierroksen

aikana näimme kuinka kellot valmistetaan ja kuinka niitä testataan. Myös Iiron kellon ISO-standardin mukainen iskunkestävyys tuli todettua.

Suunnon tehdaskierroksen jälkeen porukka hajaantui kahteen osaan. Puolet porukasta jäi kauniiseen lähiohjelmaan Vaisalaan. Vaisalassa oli kuulemma kivaa. Loput porukasta pääsivät tässä vaiheessa päivää tutustumaan Helsingin satamaan kiertoajelun muodossa. Kiertoajelua johtivat yhdessä rakas bussikuskimme sekä matkajohtamme. Yhdessä kiertoajelun esittelijät osasivan erottaa toisistaan mm. purjehdineen, erilaisen veneen sekä uuden terminaalin. Lisäksi näimme miltä helsinkiläinen loska näyttää. Lopuksi meitä hämmästyttiin omaperäisellä idealla: Menimme baariin juomaan oluet, koska yritysesittelyn alkuun oli vielä tunti. Pian aika kuitenkin koitti ja pääsimme tutustumaan yhteen miehisimmistä ammasteista (erään fuksivastaavan miehisimmät asiat TOP2 listan toinen ammatti). Archtechin telakalla rakennetaan nimittäin laivoja. Kalvosulkeiset keskittyivät ei-niin-yllättäen laivan sähköistykseen. Esittelyn jälkeen pääsimme kierrokselle telakan halliin. Halli oli iso. Myös laivat olivat isoja. Esittelyn jälkeen nautimme muutaman tunnin Helsingin antimista. Tämän jälkeen siirryimme majoitukseen, joka täytti sopivasti yleiset XQ-vaatimukset ja tarjosikin tarvittun $1m^2/hlö$ tilan lisäksi jääkaapin. Illan ohjelman oli varsin omatoiminen, joten yhdistävien tekijöiden määrä jäi varsin vähäiseksi.

Ohjelmanumeroihin sisältyi mm. KIK:n järjestämä No_____st (sana sensuroitu OY Hartwall Ab:n pyynnöstä), sammuminen sohvalle tunnin bussimatkan päähän Ota-niemestä sekä vierailu paikallisen radiokerhon tiloissa.

PÄIVÄ 2

Toisen päivän alkuun pääsimme nauttimaan TEK:in yllättävänkin mielenkiintoisista kalvosulkeisista sekä Berocasta. Kaiken tämän lisäksi saimme ilmaisen lounaan. Tämän ilmaisen ruokailun missaaminen harmitti etenkin ruisleivän lounaaksi nauttinutta edellisenä päivänä toiselle puolelle Pohjois-Kymenlaakson seutua seikkaillutta sankariamme. Esittelyn jälkeen ihmisillä oli mainiosti aikaa täydentää roiskeläppä-, halpislimppari- sekä kofeiinivarantonsa joko Alepassa tai SIK:in kiltahuoneella. Reissun viimeinen virallinen velvollisuus oli tutustuminen Helenin hiilivoimalaan. Reissun kolmansista kalvosulkeisista kiinnostuttuani rupesinkin ihmettelemään olenko tullut vanhaksi vai ovatko kalvosulkeiset muuttu-

neet mielenkiintoisimmiksi. Vierailu päättyi melko pikaiseen voimalakierrokseen. Pikaisenkin kierroksen aikana laitoksen valtaavuudesta sai kuitenkin hyvän kuvan.

Vierailun jälkeen menimme ilahduttamaan paikallisen ostoskeskuksen Alkon myyjää juomavalinnoillamme. "Teillähän on alan juomat" kommentoi myyjä ja pudotti erään sankarimme lähes lattialle. Ihmiset ostivat myös olutta ja jotain ruoantapaista. Huhujen mukaan jotkin osallistujat osasivat käyttäytyä eivätkä näin ollen ilahduttaneet kanssaihmiä yhtä paljon. Edustettuamme hetken palasimme bussille ja lähdimme valmistautumaan rastikierrokseen. Peseytymismahdollisuuksien aikaisemman rajallisuuden takia erityisesti Oulun majoituksessa

sijainnut lempeät lölyt tarjonnut sauna(-simulaattori) herätti mielenkiintoa. Tämän koettuamme lähdimme kiertelemään rasteja. Rastien toteutus vaihteli muutaman rastin perusmehistä useiden mietittyyn ja hyvin toteutettuun. Mallisuoritus siis. Mervin mielestä ilahdutti erityisesti rasti, jossa sai olla alasti. Rastikierroksen jatkoilla oli paljon valoja. Valoista huolimatta setääntyneimmät taistelijat jättivät taistelukentän nuoremmille poistuen lepäämään jo hyvissä ajoin ennen hymniä. Vahvempien taistelijoiden taistelut jatkuivat luonnolisesti ei-niin-pikukutunneille.

PÄIVÄ 3

Perinteisten yritysluentoja sijaan Otanemi järjesti yritysten tarjoamat aamupalat sekä iltapäiväkahvit. Konsepti toimi hyvin, vaikkakin aamupalalinjaston tekeminen kaksilinjastoiseksi osoittautui jälleen kerran sähköpäivillä mahdottomuudeksi. Yrityssittelyiden ulkopuolinen aika käytettiin vatsan täydentämiseen joko roska- tai kouluruoalla. Yritysvierailujen jälkeen oli vuorossa epämääräistä palloilua muiden majoituksissa tai nukkumista omassa majoituksessa. Pian olikin aika sähköpäivien ehkä kohokohdan, legendaariset sitsit olivat alkamassa. Tunnollisimmat sitsaajat saapuivat paikalle heti ovien auettua. Sitsien plaseeraus oli totuttuun tapaan olematon, joten neuvokkaina teekkareina aloimme plaseeraamaan itseämme miesten paikoille. Karu totuus valkeni kuitenkin pian, kun kaksi naisistani olivat Kekki sekä 6. vuoden oululainen Pune. Ikäväkseni aveccini Pune myös petti minua oman pyötäveccinsa Jerzun kanssa. Lopulta he päätyivät jopa nukkumaan sylikkään kaiken kansan nähtävillä. Samaan aikaan kuin vastapuolella istuneeni ihmiset nukuivat, alkoi saliin muodostua letkajenkka, jota johtivat alastomat lappeen Rantalaiset. Sitsit olivat sähköpäiväistyneet - aivan kuten niiden kuuluukin. Sitseillä kuultiin myös

koskettavia tulkintoja, huiluin sekä ilman, mm. kappaleista Marjatta, My Heart Will Go On sekä Maisteri blastaaja. Sitsien jatkoilla oli tarjolla tällä kertaa hieman lämpimämpi sauna ja paljon menettyjä muistikuvia. Setäsektori siirtyi tässä vaiheessa ansaitsemilleen yöunille, kun taas nuoremmat jaksoivat osa lähes aamuun asti.

PÄIVÄ 4

Aamu alkoi majoituksessa (tai käytävällä tai vessassa) heräten. Aamun ohjelma koostui ruoan jonottamisesta, lempeistä löylyistä nauttimisesta sekä tavaroiden pakkaamisesta. Päästyämme bussiin DJ Köykken teki rikoksen ihmiskuntaa kohtaan ja esitti ns. skrätssäysperformanssin XQ-levyn kanssa. Krapulaa kärsivä bussikansa ei kuitenkaan jaksanut juuri nyt kiinnostua ihmiskunnasta vaan hyväksyi lopputuloksen. Kun myös menomatalla bussikansaa viihdyttänyt nokkahuilu oli lahjoitettu viihdyttämään Oulun 8-tuntista paluumatkaa, oli bussissa melko hiljaista. Muutama osallistuja mietti ohjelmaa jo päiville 5,6 ja 7, mutta jätettäköön nämä tarinat tulevia tarinahetkiä varten.

Ei välttämättä Skillan jäsenistön mielipide

Oli varhainen perjantai aamu ja aamukasteen saattamana olin tallustellut kiltahuoneelle. Aamukohmeloani helpottamaan totesin tarvitsevani päivän narkit, jotta saadaan tämä vuosien kulutuksen löylyttämä, röpöttäen ja köhien käynnistyvä ihmiskone käyntiin. Otin kaapista ensiluokkaisen laadukasta kahvia, mittasin veden vastikään puhdistettuun Moccamaster-kahvinkeittimeen sekä asetin suodatinpussin kahvisuppiloon. Tämän jälkeen otin paketin sisällä säilyssä olleen, joka on muuten erihyvä paikka säilyttää kyseistä tuiki tärkeää mitausinstrumenttia, kahvilusikan paketista ulos ja mittaan määrätyillä suhteilla kahvin suppiloon. Annan keittimen hoitaa taikansa ja hauduttamaan maistuvaa, tasapainoista sekä tasalaatuista jumalten mustaa eliksiiriä. Istuin sohvalle, otan siemauksen kahvia jonka hyvin mitattu tasapaino saa parhaimmankin baristan itkemään ilon kyyneliä, ja huomasin sähkösanomien tulleen luettavaksi. Avaan ja nautin sisällöstä, KUNNES huomaan tekstin jota ei voi muulla sanalla kuvailla kuin kerettiläisyydeksi! Kuka Herran pyhän katseen alla kehtaa väittää kahvilusikkaa turhaksi? Onko samainen henkilö kyseenalaistanut samalla myös painovoimain olemassaolon, sekä päättänyt, että 1 + 1

= 3, sillä tekstistä uupuu yhtä vahvasti loogisen päätelmät. Jos jokin viisaus vanhemmalta sukupolvilta on suotu, se on vankka moraalinen velvollisuus olla tuhlaamatta tämän maan talouskasvuun suurinta sallijaa: kahvia. Kuinka nihilistisen maailmankuvan kyseinen henkilö omaa, jotta haluaa riskerata tämän päivän sinisen hetken epäkelvolla kuravedellä? Vaikka kirja "Täällä Pohjan tähden alla" alkaa sanoilla: "Alussa oli suo, kuokka ja Jussi", olisi nykyaikana vastaava ikonisuuden ja tarpeellisuuden yltävä sananparsa: "Aamulla on kahvimitta, kahvi ja Mikko". Vaadin oikaisua tähän todella vaaralliseen epäilyksen kylvämiseen, jonka negatiiviset seuraukset voivat olla paljon vakavampia kuin rokotekeittisen ihmisten tuhkarokkoiset lapset. Kahvimitta on keksintönä vähintään yhtä mittava kuin penisiliinin löytäminen.

Lukija punaisemmasta killasta
Ps. Vastauksen voi julkaista vaikka sähkösanomissa tämän tekstin kera, taikka se voidaan lähettää sähköpostitse.
Pss. Kahvilusikka ja kahvimitta eivät ole sama asia! Jos on epäselvyyttä erosta, suosittelen googlettamaan.

caruna
—
Hyvää energiaa.

*Iloista joulun
odotusta!*

